

stort Tilskud, ved den første Lov 20 pCt., ved den anden Lov 25 pCt., til samtlige Invalidider, der forsørges efter Lov af 1851. Men dette Tillæg blev jo ydet til det, som vedkommende Invalid havde i Genhold til Lovene af 1851 og 1858, hvorfor det jo altsaa er givet, at ogsaa de senere procentvise Tillæg blive forholdsvis mindre for første Afdeling end for de andre Afdelinger. Forholdet er det, at medens anden og tredje Klasse nu have 125 pCt. Tillæg til den oprindelig i 1851 bestemte Forsørgelse, har første Klasse kun 95 pCt. Tillæg. Jeg vil ikke sige, at der her er ligefrem en Uret at gjøre god igjen, men jeg tror dog, at det er et Moment, som er vel værd at fremhæve, naar der er Spørgsmaal om at ville yde et større Tillæg netop til første Klasse. Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af mig og uforandret vedtaget i det andet Thing, gaar jo ud paa, at der skal gives Invalidider, der forsørges efter Lov af 1851 i første Afdeling, 25 pCt. Tillæg, Invalididerne i anden Afdeling 15 pCt. Tillæg. Ved disse procentvise Forhøielser vil Maximum i Forsørgelsen for Krigsinvalidider i første Klasse for Fremtiden naae op til 975 Kr. Dersom Krigsinvalididerne af første Klasse i 1858 havde faaet det samme Tillæg som de andre Invalidider, vilde deres Forsørgelse nu have været 900 Kr. Dette Forslag vil altsaa ikke blot bringe dem paa lige Fod med, men bringe dem op over hvad de vilde have haft, hvis man ikke i 1858 havde formindsket den forholdsvis Tillægshøielse for dem. Jeg skal endnu kun ophjse, at det Antal af Invalidider, som dette Lovforslag vil komme til Gode, er omtrent 400, og at den aarlige Forsørgelse af Udgiften vil beløbe sig til omtrent 30,000 Kr. Jeg holder mig overbevist om, at Interessen for vore gamle Invalidider i dette Thing er stor nok til at sikkre dette Lovforslag ikke blot en venlig men ogsaa en hurtig Behandling, og jeg nærer derfor et bestemt Haab om, at Lovforslaget vil kunne blive til Lov endnu i denne Samling.

Carstensen: Ved Indbringelsen af det foreliggende Lovforslag har den høitærede Finantsminister ikke blot gjort sig til Tolk for Følger og Ønsker, der næres i vide Kredse, men tillige fortsat Regjeringens tidligere Bestræbelser for at stille Invalididerne gunstig, og navnlig i dette Tilfælde, hvor der særlig tages Hensyn til de ældre Invalidider, der jo oftest ere ulykkelige stillede. Jeg er derfor fuldstændig overbevist om, at det høie Thing ikke blot vil fremme Lovforslaget og fremme det hurtig, men tillige fremme

det i Erkjendelse af, at Regjeringen gjør sit Bedste for at befordre Invalidernes Lyk.

Dan: Ja, ifølge mine Udtalelser ved 1ste Behandling af det Lovforslag om den samme Materie, som vi havde til Behandling her for nogen Tid siden, er det en Selvfølge, at jeg hilser dette Forslags Fremkomst med Glæde. Det kom mig saa meget mere overraskende, som den høitærede Finantsminister jo ikke den Gang, da jeg spurgte ham, ønskede at afgive noget Løfte om at fremkomme med noget Lovforslag i den af mig antydede Retning. Men jeg skal ikke negte, at jeg sætter mere Pris paa, at den ærede Finantsminister har handlet i Stedet for den Gang at love. Nu kan det sikkert ikke negtes, at med de Tillæg, som her foreligge, 25 pCt. for første Klasse og 15 pCt. for anden Klasse Invalidider, komme de to Klasser op til en saadan Forsørgelse, at man maa kunne sige, at den er tilfredsstillende. Første Klasse kommer — saaledes som den høitærede Minister har sagt — op til 975 Kr. og anden Klasse til 517 Kr. 50 Øre, saa for de to Afdelingers Vedkommende kan man altsaa være tilfreds. Man burde maasse ogsaa være tilfreds for tredje Klasse Vedkommende, men om Invalididerne desuagtet ere det, er jo en anden Sag, idet de slet Intet faae, og jeg kan ikke negte, at jeg vilde have ønsket, at den ærede Minister navnlig for de høieste Klasse Vedkommende i tredje Afdeling, i hvilken der jo er Menninger, der ere saa temmelig medtagne, vilde have betænkt dem med blot et mindre Beløb, f. Ex. en halv Snes pCt. Hvis dette var sket, tror jeg i det Hele taget, at vi kunde slaa os til Ro med, hvad der var gjort for Invalididerne. Om man nu kan slaa sig til Ro, er jo et Spørgsmaal, men for ikke at lægge Lovforslaget Hindringer i Veien anbefaler jeg det, saaledes som det foreligger nu.

Th. Nielsen: Jeg kan ganske slutte mig til de foregaaende Talere i deres Anbefaling af Lovforslaget. Man maa jo erkjende, at Stillingen for Invalididerne i første og anden Klasse bliver nogenlunde gunstig eller i hvert Fald nogenlunde taalelig, efterhaanden som der kommer den ene Forbedring efter den anden. Men det var egentlig ikke for at give min Tilslutning til Lovforslaget i saa Henseende, at jeg begjærede Ordet, thi der er vel efter den Interesse, som dette Thing til enhver Tid har vist overfor Invalididerne, ingen Tvivl om, at dette Lovforslag vil gaa igjennem. Jeg kan